

ИЗТОКЪ

Тарифа на обявитъ:
 офиц. по 2 лв. на кв. см.
 сѣдебни по 1 лв. на дума:
 търг. реклами, честитки,
 некролози, об. за годежъ
 и др. по споразумение
 Абонаментъ 80 лева
 за година
 Адресъ: в. „Изтокъ“
 Сливенъ

Броя 2 лв.

Седмичникъ за политико-общественъ и културенъ животъ.

Редактира комитетъ

Престѣпна апатия

Системно и упорито, сякаш по предначертанъ планъ, върху града ни се сипятъ ударъ следъ ударъ. И тия удари сѣ толкова по тежки, по незаслужени, по безмилостни, като се знае, че сѣ нищо тѣ не сѣ заслужени, не сѣ оправдани.

Правилно и честно погледнато, и отъ стопанско и отъ политическо и отъ социално гледище, Сливенъ сѣ нищо не заслужава всичко онова, което една държавна политика вече 30 години върши спрямо него. И ако всичко, което се направи сѣ града ни не бѣше толкова жизнено—трагично, би могло да се помисли че нѣкой е избралъ Сливена за градъ—мотивъ на ултра-комиченъ фарсъ.

Единъ градъ сѣ цвѣтущо благосъстояние нѣкога, единъ гордъ и храбръ градъ, изъ чийто юнашки пази въ робството излѣзоха и х. Димитъръ и Пан. Хитовъ и Стоилъ войвода и Таню войвода, единъ градъ избранъ още тогава за центъръ на революционенъ комитетъ, единъ градъ който въ войната даде 6 полка и записа сѣ кръвта и подвига на гражданитѣ си най-чутовнитѣ побѣди на Каймакчаланъ и Кожухъ, единъ градъ учител на цѣла югоизточна България чрезъ перото на Д-ръ Селимински, Добри Чинтуловъ, Доброплодни и пр., единъ градъ дето най-напредъ запѣ първото фабрично вретено и се постави здравото начало на българската текстилна индустрия, градъ, чийто първи търговци разнасяха името на България изъ Анадола и Египетъ, градъ който още турската държавна власт избра за вилаетъ и съсредоточи заслужено грижи и внимание въ него...

Ето тоя градъ веднага следъ Освобождението, сякаш за подигравка и гавра и, сѣ подвига на Миналото му и сѣ нуждата да живѣе въ Бждащето, се подлага на системна екекуция.

Отнеха веднага следъ освобождението окръга, за да го премѣстятъ въ единъ пристанищенъ градъ населенъ сѣ гърци, притежавашъ и безъ това всички условия за стопански просперитетъ, а оставиха за утешение окръженъ затворъ и едно отдѣление отъ окр. сѣдъ, днесъ отнеха и отдѣлението на сѣда, а остана само затвора, кото единственъ паметникъ на една грѣшна и обидна държавна политика и като единственъ знакъ на минало величие. Каква печална слава!—Тамъ дето бунта за свободата даде най-много борци и най-много кръвъ се лѣ срещу потисничеството, оставиха само затвора. Защо се правило и се прави всичко това? Кой го иска, по какви съображения и причини? Не е ли достатъчно ясно—толкова ли е мѣчно да се разбере? Измѣнилитѣ се природни и икономически условия иззеха отъ Сливена онова което даваше едно завидно стопанско

благосъстояние — филоксерата унищожи изведнажъ старитѣ прочути сливенски лозя, бързо разрастналата се индустрия и общата криза, провали будния и предприемчивъ сливенски еснафъ, по-късно кризата въ индустрията изгони работницитѣ отъ фабрицитѣ, пращайки ги безработни въ коридоритѣ на трудовата инспекция, бедната сливенска околия не можеше сѣ нищо да помогне на града.—Не бѣше ли ясно—оставаше една справедлива и разумна държавна политика да направи всичко да подкрепи Сливена като го запази и усили дори като районенъ административенъ центъръ.

Не само обаче, че това не стана, но се отива по-далечъ—отнеха и гимназията на Чинтулова вчера, утрѣ ще вдигнатъ и Епархията ни, и гѣмко тука идва, въпроса свързанъ сѣ заглуването на статията ни—ако други взематъ отъ Сливена, какво правятъ сливенци, за да защитятъ достойно името си, града си. Каква е тая престѣпна апатия? Мъртавъ ли е вече духътъ за борба, завещанъ отъ Хитовъ и Хаджи Димитъръ, не се ли пѣятъ пѣснитѣ на Чинтуловъ. Какво се прави отъ гражданитѣ на нѣкога гордия и храбръ градъ, за да се спрѣ тоя погубенъ маршъ къмъ пропастьта? Достатъчни ли сѣ инцидентнитѣ протести, сантименталнитѣ делегации, просящи милость и състрадание отъ горѣ, възмушенията сподавени въ компании по маситѣ? Кждѣ, кога и кой изрази ясно, смѣло и честно легитимнитѣ права, правото на живото за единъ градъ, който е далъ доказателства, че обича държавата си, че работи за нея, че е готовъ да умрѣ за нея? И още по-важно—единъ градъ, който не иска чрезъ инжектиране да се съживѣва изкуствено, но единъ градъ, който таи, който има дълбоко въ себе си, условията да се развива, но който иска само чрезъ една добре осъзната политика да се подпомогне усилието му да се справи сѣ новитѣ икономически условия.

Не милость и подаяние, а заслужени грижи и внимание, това трѣбва на Сливена и, ако не се даде, сливенци ще трѣбва да го отвоюватъ.—Готови ли сѣ за това, и общински власти и граждани, ето кждѣ е въпроса. Досегашната апатия трѣбва да се замѣни сѣ борба—непрекъснатата, до край успѣва винаги она само, който се бори до край, а не който се моли. Ще живѣе она градъ който самъ заслужи това. Сливенъ може ли и трѣбва ли да живѣе ето другия въпросъ.

Г. Н. Ноевъ

Сливенския Народенъ хоръ ще даде на 23 т. м. своя пръвъ концертъ презъ сезона въ салона на читалище „Зора“.

Ще бждатъ застѣпени наши и чужди автори.

Светославъ Ковачевъ

содопроезводителъ

Нѣма да приема на именния си день

Никола Коларовъ

чинов. Банка „Бъл. Кредитъ“

Нѣма да приема на именния си день

Никола Добревъ

(зѣболѣкаръ)

Нѣма да приема на именния си день

Инженеръ Никола Кжневъ

Не ще приема на именния си день

Сѣбина Д-ръ Димитрова

Не ще приема на именния си день

Никола Г. Арнаудовъ

(агрономъ)

Не ще приема на именния си день

Никола Ив. Маслинковъ

комисионеръ

Нѣма да приема на именния си день

Никола Бояджиевъ

Директоръ Бъл. Нар. Банка

Нѣма да приема на именния си день

Невенка и Никола Планински

Нѣма да приематъ на именния си день

Савка Ив. Чавдарова

Не ще приема на именния си день

Сава Хрусановъ

(кроячъ)

не ще приема на именния си день

Проф. ^{Бъзаровъ, чиниенъ} Консуловъ въ Сливенъ

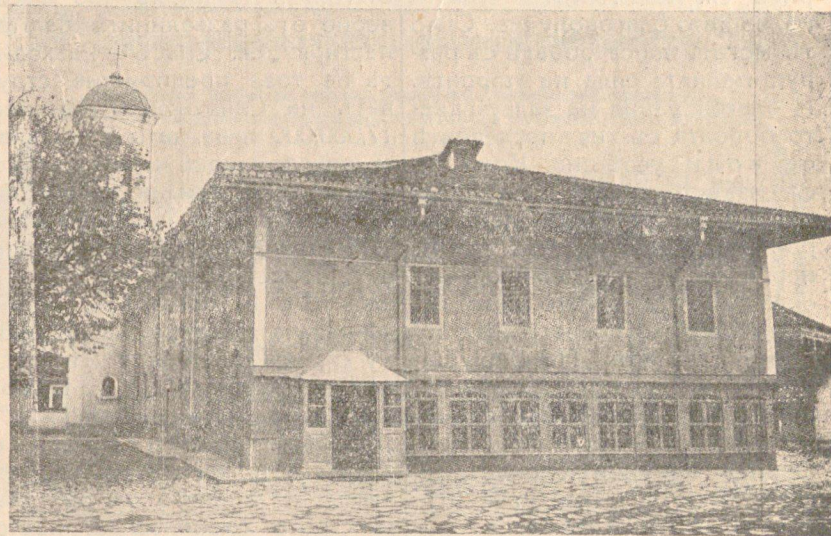
На 11 т. м. председателтъ на съюза на просвѣтнитѣ служители въ България г. проф. Д-ръ Ст. Консуловъ говори въ салона „Зора“ върху „Идеологията и задачитѣ на просвѣтния съюзъ.“

Единния просвѣтенъ съюзъ въ България се изгражда днесъ. Той е въ тѣсна връзка сѣ организацията на учебното дѣло у насъ.

Не е тайна за никого, че нашата държавна гѣмко сега безкрѣвно прави, може би, най-големия завои въ своята история. Тя иска отъ учителя да отразява своята душа на добъръ българинъ въ всѣки свой урокъ. Учителтъ трѣбва самъ своята душа да обнови. *Изъ новъ пѣтъ!* На миналото завеса, *защото такава бѣ обществеността.*

Учителтъ ще съумее да прецени сериозността на момента и създаде мощната единна организация на просвѣтнитѣ служители, която ще бжде не само лостъ за тласкане учебното дѣло напредъ, но и най-здравия факторъ за бждащото истинско културно издигане на България.

Като имаме предъ видъ приготовленията, които се правятъ и досегашнитѣ резултати, смѣемъ да очакваме да чуемъ единъ хубавъ концертъ.

Църквата „Св. Никола“ (къмъ статията на II стр.)

Събранието на Й. Робевъ

„Майската революция“

На 9 т. м. пр. обѣдъ предъ многолюдна избрана аудотория говори на тема „Майската революция“ г. Йосифъ Робевъ, нашъ съгражданинъ, шефъ на пропагандата при Дирекцията на Обновата. Речта му бѣше посвѣтена на политическото, социално и стопанско устройство на новата държавна.

Следъ единъ хубавъ уводъ, сѣ който започна речта си, и сѣ който направи единъ разборъ на понятията индивидъ, държавна, нация, г. Робевъ на-

система, единъ истински революционенъ актъ! Тукъ г. Робевъ очерта въ едри шрихи политико-обществената и стопанска сѣщностъ на новата държавна.

За съжаление, поради напредналото време навѣрно, много на-бързо г. Р. мина въпроса за връзката между дветѣ поколения—поколениято, което мрѣ изъ окопитѣ и това, което три години висѣ предъ продължителнитѣ магазини и и фурнитѣ и готвеше своитѣ уроци предъ лоеното кандило. А това е единъ отъ кардиналитѣ въпроси на новото време, чието разрешение ще даде твърде чувствително, въ единъ или другъ смисълъ, отражение върху нашия политикообщественъ животъ.

Въ 12¹/₂ ч. г. Робевъ завърши речта си сѣ възгласа „Да живѣе България! Да живѣе Царя!“, изпратенъ сѣ продължителни ржкоплеkania.

Въ понеделникъ г. Робевъ говори на голѣмо пунктово събрание въ с. Керменъ, приетъ и изпратенъ радушно отъ многобройнитѣ си слушатели.

Една навременна идея

Взета е инициатива отъ страна на общината, комитета по постройка паметника на х. Димитъръ, икономиче кото цво и граждани, за образуване комитетъ, който ежегодно да отпразднува деня 2 августъ, оная паметна дата, когато х. Димитъръ, сложи юнашка глава на Бузлуджа, по подобающъ тържественъ начинъ.

Инициативата е повече отъ навременна, защото когато въ тоя денъ казалнчани и селата около Бузлуджа, плетатъ невѣхващи вѣнци около горлото чело на тоя герой, въ Сливенъ не се прави нищо, макаръ нѣколко дружества, и кооперация дори, да иматъ х. Димитъръ за свой патронъ. Добре ще бжде комитета въ тоя денъ, да организирва ежегодно всенародно поклонение на върха, както такава става на лобното мѣсто на Ботева.

рави едно, колкото компетентно, толкова и популярно, изложение на ученията и практическитѣ разрешения на либерализма, демократизма, и социализма, специално марксизма, за да обясни по-добре на-дигацията сѣ следъ войнитѣ национализъмъ въ всички страни. Тукъ той направи единъ кжсѣ прегледъ на най-величавитѣ моменти отъ историята на българското племе, посочи културнитѣ постижения на българския духъ и класическигѣ успѣхи на българския воененъ гений, на българската стихия.

Следъ това г. Робевъ отрече безъ остатъкъ политическата и нравствената ни действителност отъ близкото минало, сѣ които майската революция ликвидира по единъ категориченъ начинъ. „Акта отъ 19 май не е нито акта отъ 9 августъ, нито тоя отъ 9 юний, подчерта оратора, 9 августъ искаше да смѣни една външна политика, 9 юний бѣше смѣна на личности, 19 май е смѣна на една

Г. Гюлмязовъ

Сливенския градски водопроводъ и горитѣ

Планинитѣ съ своитѣ гори, сж запаснитѣ резервуари на живота и гаранция за плодородието на земята. Залесенитѣ планини и долини сж най-добритѣ регулатори на климата и водата.
К. Фламарионъ.

Пазете горитѣ! Това е тревния викъ, които въ последнитѣ години тъй настойчиво се разнася по родната земя. Страшни сж бедствията, които заплашаватъ страната при обезлесяване. Първо и голѣмо бѣдствие е намаление, а следъ това пресъхване, на изворитѣ. Горитѣ сж незамѣнимъ стражъ на нашето благополучие. Само тѣ могатъ да се борятъ съ разрушителната сила на пороитѣ. И благодарение на залесяването борбата съ тия последнитѣ се води успѣшно. Кому не сж известни разрушенията на нашитѣ суходолища? Следъ поройни дъждове, водитѣ невъзпрепятствани, се свличатъ по обезлѣсенитѣ ридове, като отнасятъ всичко каквото имъ попадне по пътя. Тѣ разрушаватъ брѣговетѣ си, свличатъ почвата отъ изсечената площъ и отнасятъ съ себе си разрушенитѣ каменни блокове, за да ги струпатъ въ низинитѣ. И само въ нѣколко часа плодороднитѣ долини, покрити съ златокласи ниви, градини и лозя, биватъ засипани и преобърнати въ пѣсѣчни пустини.

Отъ десетки години обезлесяването на Сливенския балканъ, а главно на „Синитѣ камъни“, кждето е басейна на градскитѣ водопроводи, е взело застрашителни размѣри. Въ резултатъ на това водитѣ въ изворитѣ намаляха, извори, които никога не сж пресъхвали, започнаха се по-често и по-често да пресъхаватъ. Водитѣ на рекитѣ, които събиратъ водитѣ си по „Синитѣ камъни“ нѣкога достигаха до полето. Днесъ тия рѣки сж суходолища затлъчени съ стотици хиляди кубичи чакълъ и пѣсѣкъ и сж сериозна опасностъ за околнитѣ имоти. И всичко това се дължи на обезлесяването.

Стария Сливень, тъй възторжено описванъ въ миналото за изобилнитѣ му води, за които сж го сравнявали съ Водень въ Македония и Дамаскъ въ Мала-Азия, не сжществува вече.

Изворитѣ на Равна-рѣка, Харамията, Мочуритѣ, Карталбунаръ, намалиха водитѣ си, а тия по историческата „Долина на орлитѣ“, славата на които се е разнасяла до Одринъ, Казанлъкъ, Преславъ и до Черно-

море, не само намалѣ, а отъ 30 години напълно пресъхва за презъ цѣлия зимень и пролѣтень сезони.

Преди 25 години, при голѣми усилия Сливень се сдоби съ модеренъ водопроводъ. За целта се използвяха водитѣ на голѣмия карстовъ изворъ, отстоящъ на около 100 м. северно отъ развалинитѣ на манастира „Св. Спасъ“. Разходитѣ на това предприятие струватъ на Сливенската община 17,000,000 лева, като отъ цѣлата водопроводна мрежа, която е около 100 км. до сега е реализирано само около 20 км.

Извора е по дѣсниа брѣгъ на „Манастирската река“ отъ кждето е и каптиранъ, което значи, че басейна на водитѣ му е площта между мѣстноститѣ „Черештата“, в. „Българка“, „Кутелка“, „Мочуритѣ“, „Куминя“—по направлението къмъ Чаталка. Всичката тая площъ на времето бѣ обявена за строго охранителна, което значи забраняване на гола сечъ и пускане на кози. Това, остана, обаче, само на книга. Бравата нанасяше и нанася, непрекъснато поражение по и безъ това обезлесенитѣ ридове, а козитѣ бродяха по всички направления планината.

Не стигаеше това. Преди 8—10 години се допустана изсичане мѣстността между „Кутелка“, „Куминя“ и „Кърчанитѣ“—точно въ охранителната зона. Резултата се яви веднага: водитѣ въ водопровода намаляха и общината бѣ принудена да пуца вода само три пѣти на день за презъ цѣлия лѣтень сезонъ. Причинитѣ, разбира се, не се потърсиха. И бравата продължаваше похода си срѣщу горитѣ израстнали съ голѣма мжка и усилия на каменния теренъ на планината.

Върха на престъплението къмъ водоснабдяването на града, обаче, бѣше 1931 г., когато се доизсече всичко северно отъ каптажа до „Бѣлата вода“ и източно отъ тая линия. Цѣлото това пространство презъ м. юний се обявява за „охранително“, а презъ есенята се... изсича. Политика!..

Приложената таблица е за дебитата на водитѣ презъ последнитѣ 5 години. За съжаление

Застраховка на домашнитѣ животни

д-ръ П. Ципликовъ

Доместикацията на животнитѣ е една отъ най важнитѣ стѣпки на човѣчеството въ неговия хилядопжтень ходъ къмъ култура и прогресъ. Този моментъ е билъ прехода отъ варварството къмъ цивилизацията. И днесъ ний трудно можемъ да си представимъ човѣчеството безъ животни. Грамадна, неизмѣрима е ролята, която играятъ тѣ въ нашия животъ.

Сами по себе си, въ народното ни стопанство, тѣ представляватъ едно грамадно, многомилиардно богатство. А сжцо така, неизразими цифри представляватъ и ония стойности, които добиваме като жива сила, продукти за храна, облекло и др. отъ тѣхъ.

България е една земледѣлско-скотовѣдна страна.

Тази ѝ физиономия търпи известни промѣни въ смисълъ, че нашето стопанство, както навсѣкжде, се индустриализира. Поради силното спадане на земледѣлскитѣ артикули на външнитѣ и вътрешни пазари,

въ ново време се заговори отъ различни страни за засилване на скотовѣдния отрасълъ въ нашето земледѣлско стопанство, или, както мнозина обичатъ да се изразяватъ, да се трансформира една значителна частъ отъ зърненото ни производство въ скотовѣдно такова.

Въ защита на това милиардно богатство, каквото представляватъ домашнитѣ животни, заслужава да се полагатъ особени грижи. У насъ сжществува законъ за санитарно-ветеринарната служба и този — за насърчение борбата съ епизоотитѣ по домашнитѣ животни и птици. Тия закони обхващатъ почти всички познати до днесъ опасни заразителни болести по домашнитѣ животни, за борба противъ които сж предвидени всички мѣрки и методи установени отъ ветеринарно-медицинската наука и практика.

И наистина, ветеринарно-санитарнитѣ власти взематъ енергични мѣрки, особено въ пос-

ние данни за по-раношнитѣ измѣрвания не сж запазени. Тѣ биха ни дали пълна представа за катастрофалното намаление на водитѣ.

	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
1930	28'0	35'4	38'0	31'1	42'7	42'4	34'6	28'0	23'4	23'4	21'5	24'4
1931	35'2	44'9	52'0	52'0	50'0	40'4	42'0	38'0	32'6	25'4	24'2	23'4
1932	48'0	48'0	27'5	51'7	51'0	45'6	48'5	38'0	29'4	25'4	22'6	22'4
1933	20'7	20'8	26'0	25'4	23'5	42'0	42'0	32'7	27'4	23'4	21'4	21'4
1934	35'2	28'4	36'2	29'0	25'3	23'5	21'5	19'0	18'5	17'6	16'8	16'6

Количеството вода въ секунда, ясно показва опасността, която застрашава града ни. Нека при това се има предвидъ видъ, че преди 4—5 години къмъ водопровода се прибавиха водитѣ отъ изворитѣ на „Селището“, които даватъ най-малко 3—4 л. въ секунда. Безъ тѣхъ положението щеше да бжде още по-трагично. Време е да се замислятъ тамъ кждето трѣбва, защото, ако намалението на водитѣ продължи въ сжщия темпъ, следъ нѣкоя година Сливень ще остане съвсемъ безъ вода. Нека най-после интереситѣ на 30,000 граждани се поставятъ надъ частнитѣ интереси! Общината ще трѣбва да намѣри начинъ да се справи съ този въпросъ, и да гарантира вода за града. На първо мѣсто трѣбва да се откупятъ частнитѣ имоти по басейна на водопровода. Второ, да се потърси

течаха непрекъснато. Тая вода ще бжде отъ голѣма полза за водопровода. Трего, да се проучи количеството вода на извора на „Бѣлитѣ кайнаци“ и, ако е задоволително, да се присъедини къмъ тая на „Равна рѣка“, като водитѣ се каптиратъ, за да се избѣгне замърсяването.

Но преди всичко, за да се запази басейна на градскитѣ ни водопроводи, налага се масива на „Синитѣ камъни“ да бжде собственостъ на Сливенската община, като се обяви за строго охранителенъ, а обезлесенитѣ му ридове и долини да се залесятъ съ подходяща за терена растителност. По тая начинъ, така залесенъ и запазенъ масива на скалитѣ, ще бжде малѣкъ националенъ паркъ съ запазена флора и фауна. А тѣ отговарятъ за тая целъ и напълно заслужаватъ това.

леднитѣ години, за борба противъ заразнитѣ болести по домашнитѣ животни. При все това, ооаче, трѣбва да признаемъ, че още много трѣбва да се работи за да се гарантира спокойното развитие на скотовѣдството ни, главно свине-въдството и птицевѣдството, които отрасли често биватъ подхвърлени на страшенъ моръ отъ върлуващитѣ по тѣхъ заразни болести.

Много често отъ тѣхъ и други злополуки, най-свѣтлитѣ надежди на земледѣлца—стопанинъ биватъ помрачени и въ стопанството му настѣпватъ смугъ и разорение. Безъ добитѣкъ е невъзможно сжществуването на земледѣлскитѣ стопанства, именно у насъ, гдѣто тѣ сж предимно дребни и чиято сждба зависи отъ 1 или 2 глави домашни животни като въпрегатна—моторна сила.

Тѣзи причини повеляватъ днесъ да се пребѣгне именно къмъ застраховката на домашнитѣ животни. Въ съвременния социаленъ и стопански животъ застраховката другаде е добила широко развитие и приложение. Днесъ културния човѣкъ я смѣта като едно отъ най-важитѣ срѣдства въ своята борба за по-добъръ животъ. У насъ застраховката за добитѣкъ е въведена съ законъ отъ 1910 г. и почива на принципа на взаимността — кооператизма: единъ за всички и всички за единъ. Факта, че, въ Слив. околия има само въ 3 села такива сдружения, следъ като се е изминало толкова време отъ прокарването на този законъ, говори, че тукъ се е действало нерешително. За това, безспорно, има голѣмъ дългъ голѣмото невежество, страшната изостаналостъ и нехайството на нашия селянинъ — стопанинъ.

Срещу тѣзи злини за стопанското преуспѣване и добруване на нашия селянинъ трѣбва да се реагира въ всички срѣдства и да му се възвѣдства като се разчитатъ заблудитѣ му.

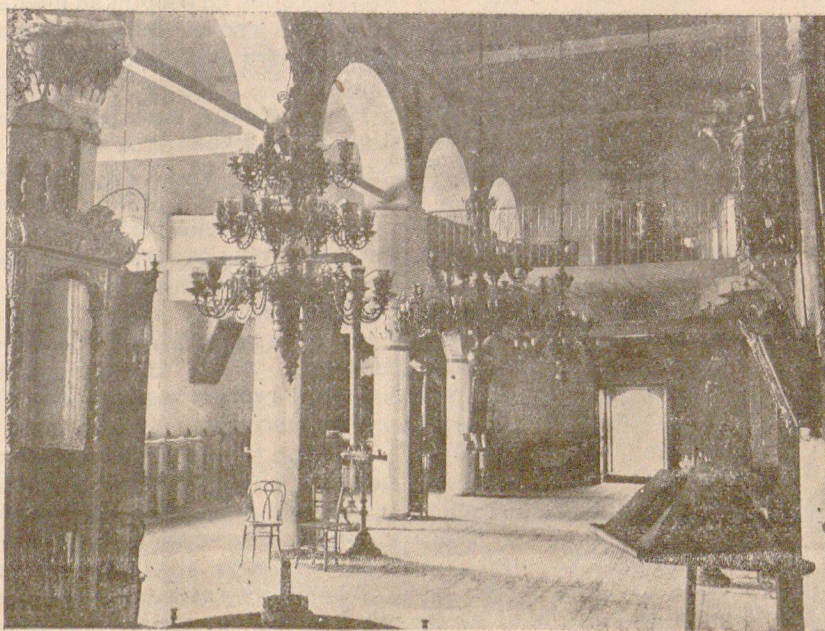
Ето защо дългъ се налага на всички имащи контактъ съ селото—новитѣ кметове, агрономитѣ, ветер. лѣкари, учителитѣ, свещеницитѣ и др., които познаватъ неговитѣ нужди да заброятъ въ това направление. Нека всѣки си тури за целъ основаното поне на едно такова дружество. Нека м. декември, който е обявенъ отъ М-вото на Народното Стопанство за агитационенъ, бжде използванъ за стопанска дейностъ и просвѣта за общото добруване на нацията ни.

П. Ч.

По поводъ стогодишнината на черквата „Св. Никола“ въ Клуцохоръ.

На 19 декември т. г. — Никулденъ — ние сливенци сме щастливи да отпразнуваме още една свѣтла стогодишнина. Навѣршватъ се сто години отъ въздигането на клуцохорския храмъ „Св. Никола“. Единъ вѣкъ е нищо въ безкрайността на вѣковетѣ, но стогодишната смирена дейностъ подъ покрива на свѣтия храмъ ни хвърля въ очитѣ една безкрайна и за обожаване свѣтлива, която може само да потапя въ блаженство оня, който има очи да вижда. Подъ сводоветѣ на този храмъ сж получили своето кръщение и благословение плеада борци и революционери въ този вѣкъ. Тамъ Кокорджоолу, Илия Доброплодни, Селимински, х. Димитъръ, Кр. Асѣновъ, Папанчевъ, Начевъ. Таню войвода, Нено Господиновъ и пр. и пр. сж прогледнали духовно. Тамъ сж изградени планове за борба, тамъ сж защищавани правата на клуцохорското население, тамъ сж начертавани просвѣтнитѣ

пжтища на загиващето подъ двойното робство българско племе. Църквата, покрай своята рѣка роля да пази вѣрата, е пазила националността и духа на своитѣ пасоми, и непрекъснато имъ е подържала килийни и модерни училища. Ролята на клуцохорската църква въ учебното ни дѣло е голѣма и непрерывна. Записванията по кондикитѣ свидетелствуватъ колко много срѣдства е харчила тази църква за училища, учители, за просвѣта. Неуморно е строила изгорѣлитѣ училища и училището, което е въ двора ѝ сега—II прогимназия. На нейно мѣсто сж построени училищата „Антонъ Ивановъ“ и „х. Димитъръ“. Своитѣ помощи за училища, тя е давала не само преди освобождението, по време на окупацията и въ Румелийско време, но и къснини години следъ освобождението. Но тази църква за насъ има и друга важна стойностъ. Тя се гнезди на важно историческо мѣсто, тя се издига върху ос-

Вътрешностъ на църквата това мѣсто сж се покланяли българскитѣ царе и хиляди поклонници отъ близки и далечни мѣста и отъ недрата на българската столица Търново. Мѣстото на църквата Св. Никола е свято и ние сме длъжни съ гордостъ да се поклонимъ по време тази стогодиш-

нина. Нека отъ сърдце се отдадемъ на мистично съзерцание, да се приобщимъ съ душитѣ на стотицитѣ отшелници, които сж живѣли въ околноститѣ на тоя скитъ и слѣземъ душитѣ си съ душата на оня великанъ, който е проживѣлъ тукъ въ Сливенската, гора и успѣшно е водилъ борбата съ църковнитѣ гонители по онова време—съ душата на свѣтаго Теодосия.

Иконата на Мирликинския чудотворецъ, рисувана по времето на Ив. Асѣнъ II—въ 1222 г.—а може би и подарена отъ него, ни зове на поклонение и духовно въздвижане къмъ славата на царственитѣ години отъ времето на българския възходъ. Дългъ ни се налага да се явимъ на 19 декември — Никулденъ въ храма и, отдадемъ заслужена почитъ и съ топли молитви да изпросимъ отъ Святията и Всевишния Богъ, благоденствие за българския народъ.

Ant. H. (Kl.)

В. П. Чинтуловъ

НАШАТА ДУМА

По поводъ една конференция...

Съ създаването на Българската Земледѣлска и Кооперативна банка, рѣководството, кредитирането и контролирането на всички кооперативни сдружения въ страната се възложи ней. Съ цель да установи единъ по тѣсенъ контактъ съ градскитѣ кооперации, и такъвъ между градскитѣ и селскитѣ, отъ една страна, и да постави началото на една координирана общественостопанска деятелност и съвмѣстна работа, отъ друга, — мѣстния клонъ на Банката е свикалъ за утре, — недѣля, конференция на всички кооперативни деятели отъ града и околнята. Новосъздаденото положение и състоянието на кооперациитѣ въ нашия край, не само оправдаватъ, но и налагаха свикването на една подобна конференция. Недостатѣци на българската кооперативна действителност, бѣха недостатѣци и на мѣстнитѣ ни кооперации. Липсата на единство въ рѣководството, безпринципността и непоследователността, които до скоро царуваха въ нашето кооперативно движение, се бѣха отразили твърде зле върху отдѣлнитѣ кооперации и заплашваха да ги изродятъ. Известни градски кооперативи, достигнали отъ една страна завидно благосъстояние, отъ друга, бѣха се превърнали въ истински капиталистически дружества, късали съ основнитѣ принципи на кооперацията и издигнали въ культъ девидентитѣ, заплатитѣ и танциемитѣ. Селското кооперативно движение, въ това отношение, бѣ несравнено по идеалистично настроено, но

усилитѣ и идеализма на непосредствено работящитѣ „долу“, бѣха използвани твърде зле „горе“, за да нѣмаме днесъ ония богати резултати, които разкрива земледѣлска България. Рѣководството, и на градски и на селски кооперации, дълго време бѣ попаднало въ ръцетѣ на хора опартизанени, карьеристи, нѣмаци нищо общо съ голѣмата кооперативна идея, които вмѣсто една благодарствующа кооперативна България, виждаха въ лицето на кооперацията източникъ и срѣдство за партизански изгоди и лични облаги. Днесъ, отчасти, това е поправено, но има още и много нѣщо да се прави. Паянтовиитѣ основи на кооперацията, въ околнята и изобщо, трѣбва да се заздравятъ, да се изчисти тя отъ партизанската гангрена и диктаторскитѣ похвати на „автономиститѣ“. Съ закона за Б. З. К. Б. се постави началото на новъ кооперативен курсъ. Съ закона за кооперативнитѣ сдружения, съ който трѣбва да се побърза, надѣваме се, ще се ликвидира напълно съ ненормалното положение, въ което се намираще кооперативното ни движение.

Свиканата утре конференция, която искаме да върваме, не ще остане изолиранъ фактъ, ще допринесе съ разискванията и препорѣжитѣ си, за поставянето на истинска идейна и творческа база кооперативното движение въ нашия край, привлѣчайки съ това наново къмъ кооперацията много разочаровани отъ досегашнитѣ „кооператорски“ прийоми хора.

„Изтокъ“

В. П. Чинтуловъ

Още за паметника х. Димитръ

Отъ в. „Изтокъ“ научихме, че между другитѣ бюстове, върху паметника на х. Димитра, ще се сложатъ и тия на Д. Чинтуловъ и П. Хитовъ.

Считайки, че е неудачно разрешенъ въпроса съ П. Хитовъ, въ последния си брой сѣщия вестникъ, иска да се издигне за Хитова отдѣленъ паметникъ. Поздравявайки „Изтокъ“, че предизвиква на публично третиране тоя въпросъ, и подѣржайки напълно предложението, искаме да кажеме и ние нѣколко думи по него.

Преди всичко, ние смѣтаме, че на родоначалника на българската поезия — Добри Чинтуловъ, мѣстото не е въ тоя общъ паметникъ. Чинтуловъ не е само Сливенски поетъ, учителъ и просветителъ. Той още на времето си, бѣше надхвърлилъ ограничената слава и извѣстностъ на мѣстенъ поетъ, а днешната ни критика му призна по единъ категориченъ начинъ качеството на родоначалникъ на поезията ни. Ние държимъ че на първия български поетъ, въ родния му градъ трѣбва да се издигне самостоятеленъ паметникъ. Мѣсто? — на площада предъ родната му къща, на примѣръ.

За Хитова се каза вече: той е премного подцененъ. Това не може и не трѣбва да стане. Човѣка подъ чието знаме сѣминали, и х. Димитръ и всички почти войводи и бунтари отъ това време, които ние боготворимъ сега, бащата на революционното ни движение, на когото скоро чествуваха паметта чакъ въ Чипровци (и където ще му се издигне и паметникъ), трѣбва да има свой паметникъ въ родния си градъ. П. Хитовъ съ нищо не е помалкъ отъ х. Димитра и другитѣ. Нашъ дългъ е да му отдадемъ нуждната данъ на почитъ на равно съ останалитѣ ни национални герои. Не може да се сравнява тоя титанъ и, му се опредѣли мѣсто равно, съ Д-ръ Мирковичъ, на примѣръ, който ни е известенъ, едва ли не, само съ своята хомеопатия!.. Или, защото Хитовъ има щастieto да преживѣе освобождението на народа си, нашия възторгъ и преклонение къмъ него сѣ намалѣли? Независимо пѣкъ отъ това Сливенъ има достатъчно други дейци, които не по-малко достойно биха запълнили останалитѣ, въ такъвъ случай праздни ниши. И защо въпросемъ не сѣ имани предъ видъ Стоилъ Войвода, героя на Сливенското възстание, — Кръстю Асеновъ, Симеонъ Табаковъ дори? — И кой, и какъ опредѣли кои бюстове ще бждатъ поставени въ нишитѣ? Какъ въ бѣше критерия?..

Отъ до тукъ казаното следва, споредъ насъ, че въ нишитѣ на паметника трѣбва да се сложатъ бюстоветѣ на следнитѣ наши дѣйци: Д-ръ Селимински, Антонъ Ивановъ, Кр. Асеновъ, Сава Доброплодни, Ив. Добровски, Стоилъ Войвода, Н. Икономовъ, Симеонъ Табаковъ; като се издигнатъ самостоятелни паметници на Добри Чинтуловъ, при родната му къща и на Панайотъ Хитовъ въ квартала Ново село. Тоя кварталъ, който е далъ не само Д. Желѣзковъ и П. Хитовъ, не трѣбва да се пренебрегва както до сега. Едно преминаване презъ него ще убеди всѣки, че той е останалъ премного назадъ, — като че ли не е съставна частъ на Сливена!

Д. Г.

Печатница „БАЛКАНЪ“ се мѣсти срещу Коста Ненковъ, пам. „Д. Желѣзковъ“.

Раковата проблема разрешена

Раковата проблема израстна въ последнитѣ години, когато заболяванията отъ ракъ взеха масовъ характеръ. Дали, обаче, се касае до едно действително увеличение на рака или диагностиката му днесъ включва и ония случаи на ракови заболявания, които сѣ отдавани до сега на други причини — е трудно да се реши.

Поради масовия характеръ на жертвитѣ, ракътъ е проблемъ на нашето време. Надали свѣтътъ познава другъ проблемъ, около който да сѣ обединени усилията на толкова учени, колкото около раковия? И надали има въ свѣта днесъ биологиченъ институтъ, въ който издирванията около биологията на рака да не сѣ на преденъ планъ!

Резултатъ на тая трескава научна деятелностъ е епохалното откритие на Д-ръ Бремеръ:

Б. Т. А. съобщи, че възбудителя на болестта ракъ е откритъ! Д-ръ Бремеръ отъ Биологичния институтъ въ Берлинъ — Даалемъ има щастието да бжде откривателъ на микроорганизма, причинителъ на болестта ракъ.

Раковиятъ микробъ на Д-ръ Бремеръ може да се докаже микроскопически въ кръвнитѣ телца. Той се подава и на изкуствено отглеждане върху подходящи хранителни срѣди. Преклонно малкъ по размѣръ, микробътъ на рака обладава най-разновидна форма въ кръвта и раковитѣ тъкани. Здрави мишки и плъхове заболяватъ, когато ги заразяваме съ микроба на Д-ръ Бремеръ и отъ раковитѣ имъ образувания може да се изолира отново чиста култура.

БЕЛЕЖКИ НА ДЕНЯ

Бакалската кооперация--акционерно дружество?

За утре 16 т. м. бакалската кооперация въ града ни, е свикала общо събрание на членоветѣ си, съ дневенъ редъ — превръщане кооперацията въ акционерно дружество.

Като оставаме на страна обстоятелството, че това не може да стане така, както нѣкои го мислятъ, бихме искали да знаемъ — кои сѣ били мотивитѣ и съображенията на инициаторитѣ и членоветѣ на У. С. (да ни се кажатъ само „официалнитѣ“, интимнитѣ ние ги знаемъ) за това неспокосно предложение.

Въпроса е отъ общественъ интересъ и кооперацията дължи отговоръ.

П.

Преименовани села въ Слив. околия

При последното преименование на селищата съ небългарски имена въ страната, преименовани сѣ следнитѣ села отъ Сливенска околия: с. Демирджилий — на с. Камень; с. Юренджилий — на с. Градско; с. Бѣла Чешлий — на с. Бѣла Паланка; с. Еникъй — на с. Новачево; с. Саржаръ — на с. Желтъ Бръгъ и с. Кюмюрджи чифликъ — на с. Вжгленъ.

Откритието на Д-ръ Бремеръ намира практично приложение. То позволява установяване диагнозата на рака въ най-ранния му периодъ, именно когато е излѣчимъ. Нещо повече — Д-ръ Бремеръ е добилъ серумъ, чрезъ който ракътъ безвъзвратно се лѣкува.

И. В.

НОВИ модели
— 1935 год. —
ЕНГИБАРОВИ
ПЕЧКИ И ГОТВ. МАШИНИ
Идеално постинение
при **НАЙ-НИЗКИ ЦЕНИ**
ПРИСТИГНАХА
на **Щил. Василевъ-тел. 88.**
(Агенция Д-во „Балканъ“)

ДАВА СЕ подъ наемъ
МАГАЗИНЪ,
на площадъ „Царъ Симеонъ“
за споразумение при **АПОСТОЛЪ М. СОТЕВЪ**

Керменско Селско Общинско Управление — Сливенска околия

ОБЯВЛЕНИЕ No 4133

Керменското общинско управление обявява на интересующитѣ се, че на 11-я день следъ публикуване настоящето въ в-къ „Изтокъ“, отъ 14 до 16 часа, въ голѣмата класна стая на училището, ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ следнитѣ, имоти принадлежащи на общината и скотовѣдния фондъ, за време отъ 1. IX. 1934 год. до 31 VIII 1936 год., а именно:

1. Нивата въ мѣстността „Подъ лозята“ отъ 13'6 декара раздѣлни на 3 парцела.
2. Нивата въ мѣстността „Николаевски гробища“ отъ 1'4 декара.
3. Нивата въ мѣстността „Идимиръ“ отъ 41 декара раздѣлени на 4 парцела.
4. Нивата въ мѣстността „Геренчето“ отъ 14 декара.
5. Нивата въ мѣстността „Горнитѣ чаири“ отъ 31'3 декара раздѣлена на 3 парцела.
6. Нивата въ мѣстността „Арапъ Ходжа“ отъ 24'7 декара раздѣлена на 3 парцела.

Първоначалния годишенъ наемъ за нивитѣ поредни № № 1 и 2 е 100 лева на декаръ, за поредни № 3—50 лева, за № 4—20 лева и за № № 5 и 6 по 10 лева.

Искания залогъ за правоучастие въ търга е 10%, върху първоначалния годишенъ наемъ за тритѣ години, който се допълне върху получената при търга цена веднага следъ свършването му.

Закона за Б. О. П. е задължителенъ за конкурентитѣ.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки при сѣтственъ день въ канцеларията на общината.

Всички разноски по тържнитѣ книжа (обгербване) и разноски по публикацията сѣ за смѣтка на наемателя.

с. Керменъ, 10. XII. 1934 год.

КМЕТЪ: Йорданъ Марковъ
БИРНИКЪ: Ив. Кожухаровъ

Сливенско градско общинско управление

Обявление No 16296

Известяватъ се интересующитѣ, че на 16-я день отъ публикуване настоящето въ мѣстния в-къ „Изтокъ“ отъ 9 до 10 часа, въ канцеларията на Сливенското данъчно управление, ще се произведе търгъ, съ явна конкуренция, за отдаване на предприемачъ събиране общинската берия „Интизалъ“, за време отъ 1 януарий 1935 г. до 31 декемврий 1935 г. Приблизителната стойностъ на предприятието възлиза на около 45,000 лева, върху която сума се дава 5% залогъ за правоучастие въ търга.

Тържнитѣ книжа сѣ на разположение всѣки при сѣтственъ день въ общинското управление — дѣловодителъ търговетѣ.

Отъ общината

ХРОНИКА

Черквата „Св. Никола“ в града ни, на Никулден ще празнува своята стогодишнина. Направени сж голѣми приготовления, за да се даде народен характер на праздненството.

Високопросвещеният Митрополитъ Иларионъ, който, въпреки многото си работа като синодален членъ и поради събора на Архирейтъ в България, щѣлъ да се върне тукъ и да вземе участие въ тържеството на храма. Ние вѣрваме, че сливенското гражданство ще зачете сърдечно този голѣмъ празникъ.

По случай стогодишнината на черквата „Св. Никола“ в Клуцохоръ, настоятелството е издало хубава юбилейна книга. Книгата е интересна, въ 3 1/2 печатни коли и струва само 10 лв. Всѣки сливенецъ трѣбва да я има.

Пристигналъ е въ града ни епархийският проповѣдникъ Иеродиаконъ Неофитъ Тулешковъ, който ще изнесе редица сказки предъ гражданството, учащитъ се, войницитъ, работницитъ и затворницитъ.

Въ Сливенската държавна болница е откритъ диспансеръ съ три отдѣления: противотуберкулозно, майка и дете и противовенерично.

Противотуберкулозното отделение работи всѣки сръда и петъкъ, отделение „Майка и дете“ — всѣки вторникъ и петъкъ, а противовенеричното, всѣки понеделникъ и четвъртъкъ, отъ 16 до 18 часа. Презъ тия дни и часове нуждающитъ се ще бждатъ преглеждани и упжтвани безплатно отъ болничнитъ лѣкари.

Приказния театъръ при Б. Н. Читалище „Зора“ ще изнесе наскоро „Змейново либе“, битова приказна комедия въ 3 карти ни съ прологъ и епилогъ, отъ Ст. Савовъ, артистъ въ народния театъръ. Тази пиеса, която минава за една отъ сполучливитъ български оригинални пиеси, ще се изнесе при единъ сравнително добъръ артистиченъ съставъ, при разкошни костюми, декорации и специална българска народна музика. Ценитъ ще бждатъ крайно достъпни.

Съ новия законъ за пжтищата, последнитъ се раздѣлятъ на четири категории: главни, първостепенни, второстепенни и третостепенни. Между другитъ пжтища, въ близката програма, чието приложение ще почне веднага следъ влизане закона въ сила, сж включени пжтищата: София—Карлово—Казанкъ—Сливенъ—Бургазъ и Търново—Елена—Сливенъ. Първия отъ тѣхъ е отъ т. н. главни пжтища. Направата имъ ще бжде преимуществено съ паважъ, бетонъ или друга специална настилка.

Отпуснати сж 100,000 лв. помощъ за безработнитъ при тукашната инспекция по Труда, раздаването на които ще почне следъ 1—2 дни. Помощитъ ще се плащатъ само на безработни, които сж глава на семейство.

Отъ днесъ започва замѣняването на старитъ осигурителни книжки съ нови. Замѣняването ще трае до края на месеца, засота работодателитъ отъ района на инспекцията се задължаватъ да ги представятъ редовно облени съ марки за до края на годината заедно съ по два портрета за всѣки работникъ. Безработнитъ и факултативно осигуренитъ сж длъжни да си представятъ сами книжкитъ за обляване.

На 3 т. м. къмъ 4 часа заранята е направенъ опигъ да се обере кантората на фирмата Г. Стефановъ и Сие.

Крадеца е заловенъ. Оказало се е, че това е бившия служащъ при склада на фабриката—Иванъ Г. Данчевъ.

Музикалното д-ство „Сливенска филхармония“ — отъ месецъ и половина прави своитъ оркестрални репетиции подъ вещото ржководство на капелмайстора на 11 пех. дружина г. П. Стратевъ. Разучватъ се три симфонии: отъ Хайденъ, Шубертъ и Моцартъ, — както и известния клавиренъ Бетховеновъ концертъ—съ солистъ при пианото известния нашъ музикаленъ деецъ г. Мих. Тодоровъ.

Оркестра е въ съставъ около 50 души—любители и професионални музиканти. Желателно е всѣки владеющъ оркестраленъ инструментъ да се запише за дѣйствителенъ членъ на филхармонията и постъпи въ оркестра ѝ. Пожелаваме успѣхъ на това хубаво начинание.

НАШАТА ОКОЛИЯ

С. Блатецъ (Есерлий)

Селото ни е седалище на сборна община, въ състава, на която влизатъ шестъ села, красиво разположени въ политъ на Балкана, източно отъ Сливенъ.

Поминъка на населението е главно земледѣлие, скотовѣдство и лозарство.

Селата ни сж останали доста назадъ: нѣмаме междуселски пжтища, нѣмаме телеграфна или телефонна станция, въпрѣки, че с. Г. Александрово отстои на 28 км. отъ града и най-главното, нѣмаме вода, а приемъ отъ кладенци, както сж пиели прадѣдитъ ни преди 100 и повече години.

Презъ октомврий т. г. встъпи въ длъжностъ новоназначения кметъ Н. Паскалевъ отъ г. Сливенъ, дългогодишенъ адвокатъ, опитенъ въ общест-

венитъ работи, а главно общителенъ, съ което спечели сърцата на селянитъ.

Съ навреъмнитъ си заповѣди той стана причина да си запазимъ лозята и нивята отъ разхищенията на овчари и злосторници. Долнитъ случаи, показватъ, до колко се е почувствала новата властъ въ лицето на кмета ни:

Една седмица, следъ гроздобера, единъ отъ съселенитъ ни, му идва на ума, че забравилъ едно свесло грозде въ лозето си. Отива и го намира, както го е оставилъ. Единъ отъ Г. Александрово, си забравилъ пушката на лозето. Отива следъ два дни и я намира. Тѣзи случаи не можемъ да не ги упоменемъ, защото друга година, следъ гроздоберъ, не може се намѣри чепка грозде, а не свѣсла и пушки. Лично азъ си оставихъ лозето небрано цѣлъ месецъ следъ гроздоберъ и го продавахъ въ Сливенъ и Ямболъ, до 10 лв. кгр.

Съ присъщата му заинтересованостъ и енергия, кмета на време организира две ракаджийници—едната въ Блатецъ, а другата въ с. Драгоданово. и застрои къмъ старата общинска сграда две стаи, отъ които едната за сждебна зала.

Въ селото имаме една единствена помпа—дипленка, която не бѣ почиствана отъ преди войнитъ. Схващайки голѣмото значение за здравето на хората, кмета взе мѣрки и достави помпа, съ която се почисти основно кладенеца и се извари добре самата лента.

Тази деятелностъ проявена отъ кмета само за 40 дни, обнадееди селянитъ, които заживѣха съ вѣрата, че само за нѣколко години, ще се благоустроятъ селата ни, а ние селянитъ ще се издигнемъ въ културно и просвѣтно отношение.

Съ това издигане и, грижитъ полагани за българското село, се служи на българския народъ и за закрепването на държата ни.

Г. Г.

СЛИВЕНСКА МИТРОПОЛИЯ

ОБЯВЛЕНИЕ № 9673

СЛИВЕНСКИЙ ЕПАРХИЙСКИ ДУХОВЕНЪ СЪВЕТЪ обявява на интересующитъ се, че търси да наеме по доброволно съгласие помѣщение за Канцеларията на Епархийския Духовенъ Съветъ и за нуждитъ на Митрополията за 1935 фин. година.

Притежателитъ на такова здание да съобщатъ въ най-скоро време въ Митрополията.

гр. Сливенъ, 12 декемврий 1934 год.

ОТЪ МИТРОПОЛИЯТА

Сливенско градско общинско управление

Обявление No 19297

гр. Сливенъ, 13 декемврий 1934 год.

Извѣствяватъ се интересующитъ, че на 16-я день отъ публикуването въ мѣстния вестникъ „Изтокъ“ отъ 10 до 11 часа, въ канцеларията на Сливенското данъчно управление, ще се произведе търгъ, съ явна конкуренция, за ОТДАВАНЕ ПОДЪ НАЕМЪ ОБЩИНСКОТО „ОПИТНО ПОЛЕ“ до Тузъ йолу, състояще се отъ 40. 2 декара, за време отъ 1. IX. 1934 до 31. VIII. 1937 Първоначаленъ годишенъ наемъ за единъ декаръ 30 лева. Залогъ за правоучастие въ търга 10% върху тригодишния наемъ. Наемането става изцѣло или на парцели отъ по 8 декара.

Тържнитъ книжка сж на разположение всѣки присъственъ день въ общинското управление-деловодителъ търговетъ.

Отъ общината

„ДОМОПРИТЕЖАТЕЛЪ“

СТРОИТЕЛНО СП. КООПЕР. СДРУЖЕНИЕ—СОФИЯ--М.-ЛУИЗА 2.

само следъ 8 месеца раздаде по таблица „К“

2,720,000 - лв.

а на 10-я месецъ раздаде нови

3,080,000 лв.

по ДЪЛГОСРОЧНАТА ТАБЛИЦА

Грандани,

Запомнете, че за най-кжсо време и при най-износни условия ще получите безлихвенъ заемъ, като се запишите въ „Домоприитенателъ“, членъ-основателъ на Националния съюзъ на най-солидарнитъ Стр. Сп. Кооп. Сдружения въ България.

Записвания и безплатни упжтвания при Главната агенция за — Сливенъ Банка „ШАЛОМЪ“ Акц. Д-во

Офицерското Кооперативно Потребително Д-во „БАЛКАНЪ“

Известява на многобройнитъ си клиенти, че за сезона пристигнаха и се продаватъ на низки и опредѣлени цени при голѣмъ изборъ

ГАЛОШИ и ШУШОНИ, марки: Рига, Трапецъ, Бакишъ и пр.

Бархети, зефири, докове, платна, разни чорапи и ржкавици.

Печки и готварски машини съ горно горене типъ „Перникъ“.

За предстоящитъ празници пристигнаха голѣмъ изборъ детски играчки.

Въ магазина ще намѣрите още: колониални стоки, захарни издѣлия, стъклария, консерви, електрически крушки „БЕЛФА“, брашно, колбасъ и изобщо всичко необходимо за едно домакинство.

Дружеството не прави разлика на членове и нечленове и продава на еднакво низки цени на всички.

Посетете и ще се увѣрите въ превъзходнитъ качества и конкурентни цени.

Отъ дружеството.

Телеграма

МОРЕ ОТЪ

ГАЛОШИ, ШУШОНИ
БОТУШКИ и ПОЛУБОТУШКИ

(Европейски и български)

НАЙ-НОВИТЪ МОДЕЛИ

ПРЪСНА СТОКА

3—5 при П. Камбуровъ тел. № 51.

СТОЛИЧНИЯТЪ АДВОКАТЪ

Димитъръ Ив. Симидчиевъ

(бившъ частенъ секретаръ въ М-вото на финанситъ)

си премѣсти бюрото на ул. „ЛЕГЕ“ No 6 телефонъ 77—45. 2-2